

jeg i Anledning af den ærede Talers Udtalelser vil tillade mig at gøre.

Da ikke flere begærede Ordet sluttedes Forhandlingene.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 36 Stemmer mod 2.

Formanden: Lovforslaget gaar nu til Konseilspræsidiets, da det er færdigt fra Rigsdagens Side.

Man gif derefter til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Gnefte Behandling af Forslag til Lov om Oprettelsen af Sørætter uden for København samt om Søforklaringer og Søforhør.

Ordføreren (Højt): Jeg skal bestræbe mig for at være saa kortfattet som muligt paa Grund af den fremrykkede Tid.

De Forandringer, som Forslaget er undergaaet i Folketinget, have været Genstand for fornøjet Overvejelse i Udvalget, og paa ikke saa ganske saa Punkter har Udvalget ment at kunne blive staaende ved Folketingets Affattelse, om man end vilde have fundet det heldigere, hvis man var blevet ved det, som var vedtaget her i Tinget. Dette gælder saaledes navnlig med Hensyn til Bestemmelsen om Udmeldelser, idet Udvalget har ment at kunne gaa ind paa, at disse skulle ske uden for Retteen af Retteens Formand i visse Tilfælde. — Det gælder ligeledes en mindre Ændring i § 3, og endelig gælder det med Hensyn til den Afstandsbestemmelse, der er sat som Betingelse for, at de søyndige Medlemmer skulle have Dagspenge. Her i Tinget var det nemlig vedtaget, at Afstandsbestemmelsen skulde være $\frac{1}{2}$ Mil; men man har i Folketinget forandret dette saaledes, at det kun skal være $\frac{1}{4}$ Mil. Da Spørgsmaalet imidlertid har mindre Betydning, have vi ikke villet fastholde det oprindelige Forslag her oppe. Endelig gælder det samme til Dels ogsaa om de Regler, der gives i § 8 om, hvad der skal iagttages ved Optagelse af Søforklaring, idet vi kun have vedtaget at foreslaa en mindre Modifikation i den Affattelse, Folketinget har givet disse Regler. Der bliver kun tilbage nogle enkelte Punkter, hvor Udvalget har ment at burde fastholde

den Affattelse, Landstinget vedtog, men man har dog for at imødekomme det andet Ting foreslaaet enkelte Modifikationer dertil, saaledes at man haaber, at det ikke vil volde nogen Vanskelighed. — Det vigtigste af disse Punkter er Bestemmelsen om, at man under presserende Omstændigheder skal kunne faa en Søforklaring optagen, naar de søyndige Medlemmer ikke betimelig kunne komme til Stede. Vi have udtrykkelig accentueret, at det kun skal være under presserende Omstændigheder og kun, naar de søyndige Medlemmer ikke kunne staves til Stede, og ligeledes, at det kun skal være i saadanne Tilfælde, hvor Retteens Formand stønner, at Søforklaringen er af mindre Betydning. Man kunde maaste nok sige, at man her overlader et ikke i og for sig ubetydligt Spørgsmaal til Formandens Støn, men hvis man vil gennemgaa Lovene, vil man finde, at der paa ikke saa Omraader er meget overladt til Retteens Støn, og der er derfor næppe heller nogen Fare ved at overlade dette ene Punkt til Formandens Støn. — Dernæst have vi ment at burde fastholde Forslaget om, at Parterne kunne vedtage i enkelte Tilfælde at henvende sig til de almindelige Domstole. Det kan kun ske undtagelsesvis, men det kan have Betydning for Parterne, som derved spare Omkostninger, idet Gebyrerne ved den offentlige Ret kun er det halve af Gebyrerne ved Søretten. Endelig have vi med Hensyn til Dagspenge tilladt os at foreslaa, at de fasthættedes til 8 Kr., medens Folketinget havde vedtaget 6 Kr. Vi ere altsaa gaaede det andet Ting i Møde, idet vi have holdt os til, hvad der tidligere har været indstillet ogsaa af Folketingsudvalgets Flertal for nogle Aar siden. — Endelig have vi ment at burde foreslaa, at den Bestemmelse i det her i Tinget vedtagne Forslag om, at Reglen i D. S. 1—4—1, at udstævnt skal være uævnt, ikke skal gælde i disse Sager, indskrænkes til kun at gælde for Søforklaringer. Det vil næppe være muligt at efterkomme denne Regel ved Optagelse af Søforklaringer, og derfor have vi ment, der ikke var noget til Hinder for, at den blev gjort gældende der. Endelig have vi med Hensyn til det sidste Punkt, Spørgsmaalet om, hvorvidt Skipperen maa overvære Mandfiabets Afhøring, søgt saa vidt muligt at imødekomme Folketinget, idet vi kun have foreslaaet, at der undtagelsesvis kan blive tilstedet ham Afgang til at overvære den, thi det lader sig dog næppe gøre i alle Tilfælde at nægte ham Afgang, men hvor det altsaa er til Sagens rette Oplysning, og hvor det maa siges at være i hans egen